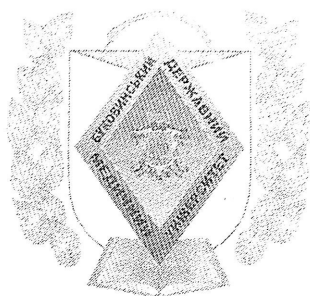

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор закладу вищої освіти
з науково-педагогічної роботи

 Володимир ХОДОРОВСЬКИЙ
« 28 » 08 2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПЕДІАТРІЯ З ДИТЯЧИМИ ІНФЕКЦІЙНИМИ ХВОРОБАМИ»

рівень вищої освіти – на другому (магістерському) рівні вищої освіти
галузь знань – 22 Охорона здоров'я
спеціальність – 225 Медична психологія
факультет – Медико-психологічний
курс навчання – 5
кафедра – педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Чернівці, 2026

Робоча навчальна програма навчальної дисципліни «Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами» розроблена відповідно до Стандарту вищої освіти України зі спеціальності 225 *Медична психологія* галузі знань 22 *Охорона здоров'я* для другого (магістерського) рівня вищої освіти, освітньо-професійної програми «Медична психологія» зі спеціальності 225 *Медична психологія* галузі знань 22 *Охорона здоров'я* для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

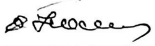
Розробник робочої програми:

Наталія БОГУЦЬКА – доцент закладу вищої освіти кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб „22” травня 2026 року (протокол №15).

Зав. кафедри педіатрії та

дитячих інфекційних хвороб,
д.мед.н., проф.

 Олена КОЛОСКОВА

Робочу навчальну програму схвалено на засіданні предметно-методичної комісії з педіатричних дисциплін, акушерства та гінекології «02» червня 2026 року (протокол №5).

Голова предметної методичної комісії,
д.мед.н., професор

 Олена КРАВЧЕНКО

Робочу програму погоджено гарантом освітньої програми

Гарант освітньої програми

 Олександр ПОЛІЩУК

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор закладу вищої освіти
з науково-педагогічної роботи

_____ Володимир ХОДОРОВСЬКИЙ

« ____ » _____ 2026 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**«ПЕДІАТРІЯ З ДИТЯЧИМИ ІНФЕКЦІЙНИМИ ХВОРОБАМИ»
(V КУРС)**

рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень вищої освіти

галузь знань – 22 Охорона здоров'я

спеціальність – 225 Медична психологія

факультет – Медико-психологічний

курс навчання – 5

кафедра – педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Чернівці, 2026

Робоча програма навчальної дисципліни “Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами” розроблена відповідно до Стандарту вищої освіти України зі спеціальності 225 «Медична психологія», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, освітньо-професійної програми «Медична психологія» зі спеціальності 225 «Медична психологія», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Розробники робочої програми:

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: проф. Колоскова О.К.
доц. Богуцька Н.К.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб „22” травня 2026 року (протокол №15).

Зав. кафедри педіатрії та
дитячих інфекційних хвороб,
д.мед.н., проф.

_____ Олена КОЛОСКОВА

Робочу навчальну програму схвалено на засіданні предметно-методичної комісії з педіатричних дисциплін, акушерства та гінекології «02» червня 2026 року (протокол №5).

Голова предметної методичної комісії,
д.мед.н., професор

Олена КРАВЧЕНКО

Робочу програму погоджено гарантом освітньої програми

Гарант освітньої програми

Олександр ПОЛІЩУК

ВСТУП

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Програма для вивчення навчальної дисципліни «Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами» для студентів V курсу спеціальності 225 «Медична психологія» складена на основі освітньо-професійної програми «Медична психологія» другого (магістерського) рівня вищої освіти за професійною кваліфікацією «Лікар-психолог» (Буковинський державний медичний університет, Чернівці, 2025 р.) відповідно до Стандарту вищої освіти зі спеціальності 225 «Медична психологія» для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Навчальна дисципліна «Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами» є складовою обов'язкової компоненти освітньо-професійної програми професійної підготовки, вивчається впродовж 4-го та 5-го років навчання. На V курсі дисципліна спрямована на поглиблення знань та формування практичних компетентностей щодо особливостей надання медичної допомоги дітям із патологією перинатального періоду та новонароджених, захворюваннями системи крові, органів дихання, алергічними та інфекційними захворюваннями, а також щодо профілактики, реабілітації та психологічного супроводу дітей і їхніх сімей.

Зміст навчальної дисципліни охоплює питання передчасного народження, порушень адаптації новонароджених, перинатальних уражень центральної нервової системи, асфіксії, гіпоксично-ішемічної енцефалопатії, інфекційної та неінфекційної патології перинатального періоду, внутрішньоутробних інфекцій, TORCH-інфекцій, неонатального сепсису, гіпербілірубінемій та їхніх неврологічних наслідків. Окрему увагу приділено впливу передчасного народження та перинатального ураження ЦНС на подальший нейропсихічний розвиток дитини, формуванню нейророзвиткових порушень, ранньому втручанню, катанестичному спостереженню та мультидисциплінарній реабілітації. Важливе місце у структурі модуля посідають захворювання системи крові у дітей, зокрема анемії, геморагічні захворювання та гемобластози. Розглядаються клінічні прояви, діагностика, невідкладна допомога та довготривалі наслідки цих захворювань. Особлива увага приділяється впливу анемічних і хронічних гематологічних станів на когнітивне функціонування, поведінку, емоційний стан та навчальну діяльність дитини, а також психологічним аспектам захворювань, що загрожують життю. Окремий напрям підготовки становить патологія органів дихання у дітей. Вивчаються гострі та хронічні захворювання органів дихання, зокрема бронхіти, бронхіоліт, пневмонія, муковісцидоз, вроджені вади розвитку легень і дихальних шляхів, а також гостра дихальна недостатність. Формуються навички оцінювання тяжкості стану дитини, проведення диференційної діагностики та визначення тактики невідкладної допомоги. Розглядаються також психологічні та психосоціальні аспекти порушень дихання, вплив хронічної респіраторної патології на якість життя дитини та сім'ї. Значна увага приділяється алергічним захворюванням дитячого віку та атопічному маршу. Розглядаються атопічний дерматит, алергічний риніт, кропив'янка та бронхіальна астма, їх патогенез, клінічні прояви, діагностика, лікування та профілактика. Вивчаються невідкладні стани, зокрема астматичний статус, ангіоневротичний набряк та набряк гортані. Особливе значення мають психологічні чинники контролю хронічного захворювання, прихильність до лікування, психоемоційні тригери, якість життя дитини та сім'ї, а також психоосвіта і формування навичок самоконтролю. Розділ «Дитячі інфекційні хвороби» включає вивчення гострих респіраторних інфекцій, нейроінфекційних захворювань, менінгококової інфекції, енцефаліту, поліомієліту, ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших поширених інфекційних захворювань дитячого віку. Особлива увага приділяється невідкладним станам при інфекційних хворобах, зокрема крупу, гіпертермічному синдрому, фебрильним судомам, дегідратації та шоку. Формуються навички оцінювання тяжкості інфекційного процесу, проведення диференційної діагностики, надання невідкладної допомоги та профілактики ускладнень. У межах модуля розглядаються також рекурентні гострі респіраторні інфекції у дітей, первинні та вторинні імунodefіцитні стани, хронічна обструкція дихальних шляхів, синдром обструктивного апное сну та їхній вплив на когнітивне функціонування, поведінку, емоційну регуляцію, сон, навчальну діяльність і соціалізацію дитини. Вивчаються психологічні реакції дитини та сім'ї на гостру і хронічну хворобу, формування ролі «хронічно хворої дитини», тривожність, хронічний стрес та емоційне виснаження батьків. Важливою складовою модуля є

імунопрофілактика дитячих інфекційних хвороб. Розглядаються контрольовані інфекції, календар профілактичних щеплень, поствакцинальні реакції та ускладнення, а також медико-психологічні аспекти вакцинації. Особлива увага приділяється ранньому розпізнаванню невідкладних станів у дітей та алгоритмам надання невідкладної допомоги. Студенти відпрацьовують алгоритми дій при асфіксії новонародженого, гострій дихальній недостатності, крупі, судомах, гіпертермії, дегідратації, шоку, кровотечах, анафілактичних та інших життєзагрозливих станах. Формуються навички ефективної комунікації з батьками, роботи з вакцинальною тривожністю, страхами, недовірою, медичними міфами та когнітивними викривленнями щодо вакцинації.

Практичні заняття інтегрують сучасні інтерактивні методи навчання: проблемно-орієнтоване навчання, роботу в малих групах, рольові ігри, ситуаційні клінічні задачі, аналіз клінічних випадків, мінілекції та симуляційні сценарії. Студенти набувають практичних навичок збору анамнезу, проведення об'єктивного обстеження дитини, визначення основних клінічних синдромів, оцінювання тяжкості стану, формулювання попереднього діагнозу, проведення диференційної діагностики, визначення показань до додаткових методів дослідження та вибору лікувальної тактики.

Курс має виражену міждисциплінарну спрямованість та передбачає застосування **біопсихосоціальної моделі** оцінювання стану дитини. У процесі навчання враховуються не лише соматичні прояви захворювання, але й психологічні, поведінкові та соціальні чинники, що впливають на перебіг хвороби, прихильність до лікування, адаптацію дитини та сім'ї, якість життя і результати реабілітації.

Окреме місце посідає вивчення довготривалих нейророзвиткових наслідків передчасного народження, перинатального ураження ЦНС та хронічної соматичної патології. Розглядаються механізми нейропластичності, дитячий церебральний параліч, гідроцефалія, глобальна затримка розвитку, когнітивні порушення, труднощі навчання. Формуються навички мультидисциплінарної оцінки функціонування дитини, планування раннього втручання, реабілітаційного супроводу та психологічної підтримки дитини і сім'ї.

Вивчення дисципліни спрямоване на формування готовності майбутнього лікаря до роботи у складі мультидисциплінарної команди, ефективної комунікації з дитиною та її батьками або законними представниками, надання медичної допомоги в гострих та хронічних станах, проведення профілактичних заходів і забезпечення безперервності медичної та реабілітаційної допомоги.

У вересні 2015 року в рамках 70-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку було визначено 17 Цілей сталого розвитку та 169 завдань. Програма навчальної дисципліни спрямована на реалізацію **Цілі 3 «Міцне здоров'я і благополуччя»**, яка передбачає забезпечення здорового життя та сприяння благополуччю для всіх у будь-якому віці. Зміст дисципліни безпосередньо сприяє реалізації цієї цілі через підготовку майбутніх лікарів до профілактики, ранньої діагностики, лікування та реабілітації захворювань дитячого віку, профілактики інфекційних захворювань та проведення імунопрофілактики.

Зміст дисципліни також відповідає **Цілі 4 «Якісна освіта»** завдяки використанню сучасних студентоцентризованих та інтерактивних технологій навчання, орієнтованих на формування практичних клінічних компетентностей, критичного мислення та здатності приймати обґрунтовані рішення. Реалізація **Цілі 10 «Скорочення нерівності»** забезпечується формуванням у майбутніх фахівців принципів доступної, своєчасної, комплексної та індивідуалізованої допомоги дітям із різними захворюваннями, функціональними обмеженнями та психосоціальними потребами.

Необхідність вивчення дисципліни зумовлена високою поширеністю захворювань дитячого віку, особливостями перебігу патологічних процесів у дітей та необхідністю своєчасного розпізнавання станів, що можуть становити загрозу для життя і здоров'я дитини. Особливого значення набуває підготовка лікаря до надання допомоги новонародженим, дітям із перинатальною патологією, гострими респіраторними та інфекційними захворюваннями, алергічними та гематологічними хворобами.

Важливим завданням дисципліни є формування розуміння довготривалих наслідків дитячих захворювань для фізичного, когнітивного, емоційного та соціального розвитку. Це особливо актуально для дітей, народжених передчасно, дітей із перинатальним ураженням ЦНС, хронічними соматичними захворюваннями, інфекційною патологією та нейророзвитковими порушеннями.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є захворювання, патологічні стани та синдроми дитячого віку, зокрема патологія перинатального періоду та новонароджених, передчасне народження, перинатальні ураження центральної нервової системи, інфекційні та неінфекційні захворювання, хвороби системи крові, органів дихання, алергічні та дитячі інфекційні захворювання; особливості їх етіології, патогенезу, клінічного перебігу, діагностики, диференційної діагностики, лікування, невідкладної допомоги, профілактики та реабілітації; психологічні та соціальні наслідки захворювань; принципи раннього втручання, нейророзвиткової підтримки, психоосвіти, психологічного супроводу дитини та сім'ї, мультидисциплінарної взаємодії та планування індивідуальної програми реабілітації.

Міждисциплінарні зв'язки:

Перелік навчальних дисциплін, на яких базується вивчення навчальної дисципліни	Перелік навчальних дисциплін, для яких закладається основа в результаті вивчення навчальної дисципліни
Латинська мова та медична термінологія	Інтернатура, резидентура
Медична біологія	Педіатрія з медичною та психологічною реабілітацією
Медична та біологічна фізика	
Біологічна та біоогранічна хімія	
Анатомія людини	
Гістологія, цитологія та ембріологія	
Фізіологія та нейрофізіологія	
Мікробіологія, вірусологія та імунологія	
Медична психологія	
Догляд за хворими терапевтичного, хірургічного профілю та хворими дітьми	
Вікова та педагогічна психологія	
Патоморфологія	
Патофізіологія	
Фармакологія	
Пропедевтика педіатрії	
Психофізіологія	
Основи психотренінгу	
Генетична психологія	

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Метою вивчення навчальної дисципліни «Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами» є підготовка студента відповідно до професійних вимог шляхом систематизації та поглиблення теоретичних знань, удосконалення практичних навичок щодо комплексної оцінки стану здоров'я та захворювань дітей різного віку з урахуванням вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму, клінічних проявів, перебігу та наслідків найпоширеніших захворювань дитячого віку, а також формування здатності застосовувати біопсихосоціальний підхід до оцінки фізичного, когнітивного, емоційного та соціального функціонування дитини.

Метою дисципліни також є формування професійної готовності майбутнього лікаря-психолога до участі в діагностичному, лікувально-профілактичному, реабілітаційному та психологічному супроводі дітей із патологією перинатального періоду та новонароджених, захворюваннями органів дихання, системи крові, алергічними та інфекційними захворюваннями, а також до

раннього розпізнавання невідкладних станів, ефективної комунікації з дитиною та її сім'єю і роботи у складі мультидисциплінарної команди.

Після завершення курсу студенти зможуть:

- аналізувати найбільш поширені захворювання та патологічні стани у дітей з урахуванням вікових особливостей та з позиції біопсихосоціального підходу (рівень: аналіз);
- застосовувати алгоритми клінічного обстеження дитини, оцінювання тяжкості стану, елементи диференційної діагностики та алгоритми надання невідкладної допомоги при основних педіатричних та інфекційних станах (рівень: застосування);
- оцінювати вплив передчасного народження, перинатального ураження центральної нервової системи, гострих і хронічних соматичних та інфекційних захворювань на когнітивний, емоційний, поведінковий та соціальний розвиток дитини (рівень: аналіз);
- визначати психологічні та психосоціальні потреби дитини і сім'ї при гострих, хронічних та загрозливих для життя захворюваннях, планувати заходи психологічної підтримки та психоосвіти (рівень: застосування);
- застосовувати принципи профілактики дитячих інфекційних захворювань, імунопрофілактики та ефективної комунікації з батьками щодо вакцинації, вакцинальної тривожності та медичних міфів (рівень: застосування);
- брати участь у плануванні медичної, психологічної та реабілітаційної допомоги дітям із хронічною, перинатальною та нейророзвитковою патологією з урахуванням індивідуальних функціональних потреб дитини (рівень: створення);
- ефективно взаємодіяти з педіатрами, лікарями інших спеціальностей, психологами, реабілітаційними фахівцями та іншими членами мультидисциплінарної команди з метою забезпечення комплексної допомоги дитині та її сім'ї (рівень: застосування).

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни є:

Завданнями вивчення дисципліни «Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами» є формування та вдосконалення знань і професійних умінь щодо оцінювання стану здоров'я та захворювань дітей різного віку на основі знань вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму; оволодіння принципами клінічного та параклінічного обстеження дитини, визначення основних клінічних синдромів, проведення диференційної діагностики та оцінювання тяжкості патологічного процесу.

Завдання дисципліни включають формування практичних умінь щодо раннього розпізнавання та надання невідкладної допомоги дітям при асфіксії новонародженого, гострій дихальній недостатності, крупі, судомах, гіпертермічному синдромі, дегідратації, шоку, кровотечах, анафілактичних та інших життєзагрозливих станах.

Важливим завданням є формування знань і практичних умінь щодо діагностики, диференційної діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених захворювань перинатального періоду та новонароджених, захворювань системи крові, органів дихання, алергічних та дитячих інфекційних хвороб, а також оцінювання їх можливих довготривалих соматичних, когнітивних, емоційних, поведінкових та соціальних наслідків.

Окремим завданням є формування здатності оцінювати нейророзвиток дитини, розпізнавати фактори ризику нейророзвиткових порушень, брати участь у ранньому втручанні, катамнестичному спостереженні та плануванні мультидисциплінарної реабілітації дітей із наслідками передчасного народження, перинатального ураження центральної нервової системи та хронічної соматичної патології.

Завданням дисципліни є також формування навичок медико-психологічного супроводу дітей із гострими та хронічними захворюваннями, оцінювання психологічних і психосоціальних чинників перебігу хвороби, прихильності до лікування та якості життя дитини і сім'ї; застосування принципів психоосвіти, психологічної підтримки та ефективної комунікації з дитиною, батьками або законними представниками.

Особлива увага приділяється формуванню професійних компетентностей у сфері імунопрофілактики дитячих інфекційних хвороб, комунікації з батьками щодо вакцинації, роботи з вакцинальною тривожністю, страхами, недовірою, когнітивними викривленнями та медичними міфами.

Завданням дисципліни є формування здатності працювати у складі мультидисциплінарної команди, дотримуватися принципів медичної етики та деонтології, забезпечувати конфіденційність, поважати права дитини та її сім'ї, а також брати участь у розробленні та реалізації комплексних заходів медичної, психологічної та реабілітаційної допомоги з урахуванням індивідуальних потреб і функціональних можливостей дитини.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна.

1.3.1. Згідно з вимогами стандарту вищої освіти та освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти таких компетентностей:

– інтегральна:

здатність компетентно вирішувати професійні виклики діяльності фахівця галузі охорони психічного здоров'я, що передбачає організацію та забезпечення медичної, медико-психологічної та психологічної роботи серед населення та медичних працівників, у т.ч. у випадках невизначеності умов та вимог.

– загальні:

ЗК 1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел із застосуванням інформаційних та комунікаційних технологій.

ЗК 4. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані та фахові рішення.

ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.

ЗК 9. Здатність працювати в команді, мотивувати людей і рухатися до спільної мети.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

– спеціальні (фахові):

ФК 1. Здатність до збирання та критичного опрацювання, аналізу та узагальнення медичної та психологічної інформації з різних джерел.

ФК 2. Здатність узагальнювати інформацію щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань.

ФК 3. Здатність встановити психологічний контакт із пацієнтом із метою подальшого формулювання повного функціонального діагнозу та/або діагностичного формулювання, в т.ч. реєстр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного, психічного розвитку, клінічного

діагнозу та диференційної діагностики.

ФК 4. Здатність до вибору оптимальних методів проведення та аналізу клінічної / психологічної діагностики пацієнта.

ФК 5. Здатність до оцінювання результатів діагностики, лабораторних та інструментальних досліджень, організацію психологічного дослідження та аналізу, систематизації, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювання аргументованих висновків та рекомендацій.

ФК 7. Здатність до визначення обсягу, порядку та характеру заходів надання медико-психологічної допомоги з урахуванням вікових, гендерних, культуральних, особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів.

ФК 9. Здатність до використання науково верифікованих методів та технік, використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з застосуванням медикаментозної терапії.

ФК 11. Здатність до діагностики невідкладних станів, визначення тактики і надання екстреної та невідкладної медичної допомоги.

ФК 16. Здатність дотримуватись деонтологічних принципів та етичних норм роботи лікаря-психолога.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів Національної рамки кваліфікацій у формі «Матриці компетентностей».

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
Загальні компетентності					
1.	ЗК 1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.	Знати основні закономірності росту й розвитку дітей, етіологію, патогенез, клінічні прояви, принципи діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених дитячих інфекційних захворювань; вікові особливості психічних реакцій дитини на хворобу, госпіталізацію та медичні втручання.	Застосовувати теоретичні знання під час аналізу клінічних ситуацій; оцінювати симптоми та синдроми з урахуванням віку дитини; визначати необхідність додаткового обстеження, консультації та медико-психологічної допомоги.	Встановлювати контакт із дитиною та її батьками/законними представниками; зрозуміло пояснювати результати обстеження, необхідність лікування та профілактичних заходів з урахуванням віку й рівня розуміння.	Самостійно застосовувати набуті знання у типових клінічних ситуаціях; усвідомлювати межі власної компетентності та своєчасно залучати лікарів інших спеціальностей; нести відповідальність за обґрунтованість власних професійних дій.
2.	ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел із застосуванням інформаційних та комунікаційних	Критично осмислювати процес пошуку інформації у галузі та на межі галузей знань	Здатність шукати, опрацьовувати та аналізувати інформацію та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Вміти використовувати іноземні мови у професійній діяльності та пошуці інформації	Нести відповідальність за результати аналізу знайденої та опрацьованої інформації

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
	технологій.				
3.	ЗК 4. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	Знати основні клінічні синдроми дитячого віку, закономірності перебігу інфекційних захворювань, принципи диференційної діагностики та критерії тяжкості стану дитини; знати фактори, що впливають на психоемоційний стан дитини під час захворювання.	Виявляти клінічні та психологічні проблеми пацієнта; формулювати клінічну проблему, визначати пріоритети та пропонувати алгоритм її вирішення; диференціювати прояви соматичного захворювання та психологічної реакції на нього.	Обговорювати проблеми пацієнта з дитиною, батьками та членами мультидисциплінарної команди; аргументовано формулювати власну позицію щодо подальшої тактики.	Самостійно визначати пріоритетні проблеми в межах професійної компетентності; приймати рішення в умовах неповної інформації; відповідати за своєчасність виявлення станів, що потребують невідкладної допомоги або консультації фахівця.
4.	ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані та фахові рішення.	Мати спеціалізовані концептуальні знання щодо механізмів прийняття обґрунтованих рішень	Здатність приймати обґрунтовані рішення у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки та аргументувати фахівцям і нефахівцям власні рішення	Здатність управляти робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
5.	ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.	Мати спеціалізовані концептуальні знання про міжособистісну взаємодію	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної міжособистісної взаємодії	Здатність зрозуміло і недвозначно міжособистісно взаємодіяти	Нести відповідальність за результати міжособистісної взаємодії
6.	ЗК 9. Здатність працювати в команді, мотивувати людей і рухатися до мети	Мати спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності, командної роботи та мотивації	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміло і недвозначно вміти комунікувати задля роботи в команді	Відповідальність щодо особистих вмінь організації роботи в команді
7.	ЗК10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Мати спеціалізовані концептуальні знання щодо понять абстрактного	Володіти спеціалізованими уміннями/навичками застосування абстрактного мислення, аналізу та	Зрозуміло і недвозначно доносити власні висновки та аргументацію до	Здатність управляти робочими або навчальними процесами, які є складними,

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
		мислення, аналізу та синтезу	синтезу	фахівців і нефахівців	непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
Спеціальні (фахові) компетентності					
1.	ФК 1. Здатність до збирання та критичного опрацювання, аналізу та узагальнення медичної та психологічної інформації з різних джерел.	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи і системи та стандартні методики обстеження педіатричних пацієнтів	Вміти збирати медичну інформацію про педіатричного ацієнта, та аналізувати клінічні дані.	Здатність ефективно комунікувати у процесі збору медичної інформації про пацієнта з наступним аналізом клінічних даних.	Нести відповідальність за достовірність збору медичної інформації про пацієнта та правильність аналізу клінічних даних.
3.	ФК 2. Здатність узагальнювати інформацію щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань	Знати вікові норми фізичного, нервово-психічного та психологічного розвитку дітей; основні прояви інфекційних захворювань у дітей; типові психологічні реакції на гостре та хронічне захворювання, біль, лихоманку, ізоляцію та госпіталізацію.	Збирати та систематизувати анамнестичну, клінічну й психологічну інформацію; аналізувати скарги, об'єктивні симптоми та поведінкові прояви; визначати взаємозв'язок між соматичним станом і психологічними проявами.	Проводити опитування дитини та батьків/законних представників з урахуванням віку, розвитку та психологічного стану дитини; уточнювати суперечливу інформацію тактовно та професійно.	Самостійно узагальнювати отримані дані та визначати найбільш значущі клінічні й психологічні проблеми; відповідати за повноту та достовірність зібраної інформації.
5.	ФК 3. Здатність встановити психологічний контакт із пацієнтом із метою подальшого формулювання повного функціонального діагнозу та/або діагностичного формулювання, в т.ч. регістр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного, психічного розвитку, клінічного діагнозу та	Знати принципи встановлення психологічного контакту з дітьми різного віку та їхніми батьками; особливості клінічних проявів і перебігу інфекційних захворювань у різні вікові періоди; основи диференційної діагностики та функціонального підходу до оцінки стану дитини.	Проводити клінічне та психологічне інтерв'ювання; оцінювати фізичний і психічний розвиток; інтегрувати анамнестичні, клінічні та психологічні дані для формулювання діагностичної гіпотези; брати участь у диференційній діагностиці.	Встановлювати терапевтичний контакт із дитиною та сім'єю; адаптувати спосіб комунікації до віку й розвитку дитини; повідомляти інформацію зрозуміло, делікатно та без стигматизації.	Самостійно визначати межі власної компетентності у встановленні діагностичних формулювань; відповідально використовувати отриману інформацію та забезпечувати конфіденційність

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
	диференційної діагностики				
6.	ФК 4. Здатність до вибору оптимальних методів проведення та аналізу клінічної / психологічної діагностики пацієнта	Знати показання, обмеження та принципи застосування основних клінічних, лабораторних, інструментальних і психологічних методів обстеження дітей; особливості їх застосування при інфекційних захворюваннях.	Визначати необхідний обсяг обстеження залежно від клінічної ситуації; інтерпретувати результати основних лабораторних та інструментальних досліджень у межах компетентності; обирати доцільні методи психологічної оцінки.	Пояснювати дитині та батькам мету й особливості діагностичних процедур; обговорювати результати обстежень із членами мультидисциплінарної команди.	Обґрунтовано обирати діагностичну тактику в межах професійної компетентності; критично оцінювати достовірність отриманих результатів; своєчасно направляти пацієнта для поглибленого обстеження.
2.	ФК 5. Здатність до оцінювання результатів діагностики, лабораторних та інструментальних досліджень, організацію психологічного дослідження та аналізу, систематизації, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювання аргументованих висновків та рекомендацій.	Знати необхідний перелік лабораторних та інструментальних досліджень педіатричних пацієнтів, організацію психологічного дослідження та аналізу, систематизації, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювання аргументованих висновків та рекомендацій.	Вміти аналізувати та інтерпретувати результати лабораторних та інструментальних методів досліджень педіатричних пацієнтів, організувати психологічне дослідження та аналізувати, систематизувати, оцінювати психометричні та психодіагностичні методики, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.	Формувати та донести до пацієнта та фахівців перелік щодо необхідних лабораторних та інструментальних досліджень, інформацію щодо організації психологічного дослідження та аналізу, систематизації, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювати аргументовані висновки та рекомендації для педіатричних пацієнтів	Нести відповідальність за призначення педіатричним пацієнтам лабораторних та інструментальних досліджень та правильність інтерпретації результатів досліджень, організацію психологічного дослідження, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювання аргументованих висновків та рекомендацій..
7.	ФК 7. Здатність до визначення обсягу, порядку та характеру заходів надання медико-психологічної допомоги з урахуванням вікових, гендерних, культуральних,	Знати принципи медико-психологічної допомоги дітям з гострими та хронічними інфекційними захворюваннями; вікові, сімейні та соціокультурні особливості реагування на	Визначати потребу дитини та сім'ї в медико-психологічній підтримці; добирати відповідні форми психологічної допомоги; оцінювати прихильність до лікування та фактори, що можуть її порушувати.	Проводити підтримувальну комунікацію з дитиною та батьками; мотивувати до дотримання лікувально-профілактичних рекомендацій; працювати з тривогою,	Самостійно визначати пріоритети медико-психологічної допомоги в межах компетентності; відповідально враховувати індивідуальні потреби дитини

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
	особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів	хворобу, госпіталізацію, ізоляцію та медичні процедури.		страхом і стигматизацією, пов'язаними з інфекційною хворобою.	та сім'ї; забезпечувати наступність допомоги.
8.	ФК 9. Здатність до використання науково верифікованих методів та технік, використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з застосуванням медикаментозної терапії	Знати принципи доказової медицини та науково верифіковані підходи до лікування основних дитячих інфекційних захворювань; принципи раціональної фармакотерапії, показання до антибактеріальної, протівірусної та симптоматичної терапії; основи запобігання поліпрагмазії.	Аналізувати клінічну ситуацію з позицій доказовості; оцінювати доцільність призначеної терапії та можливі ризики; виявляти потенційні небажані реакції й проблеми прихильності до лікування; застосовувати науково обґрунтовані немедикаментозні методи підтримки.	Пояснювати дитині та батькам принципи призначеного лікування, очікуваний ефект, можливі небажані реакції та необхідність дотримання рекомендацій; брати участь у командному обговоренні терапевтичної тактики.	Критично оцінювати джерела медичної інформації; застосовувати лише науково обґрунтовані методи в межах професійної компетентності; відповідально ставитися до безпеки медикаментозної терапії та взаємодії фахівців.
9.	ФК 11. Здатність до діагностики невідкладних станів, визначення тактики і надання екстреної та невідкладної медичної допомоги	Знати етіологію, патогенез, клінічні ознаки та критерії тяжкості основних невідкладних станів у дітей, зокрема при тяжких інфекціях; принципи первинної оцінки ABCDE, базової та розширеної невідкладної допомоги, інфекційного контролю.	Розпізнавати ознаки життєзагрозливих станів; проводити первинну оцінку дитини; визначати пріоритетність невідкладних заходів; розпочинати базові заходи підтримки життєвих функцій та своєчасно викликати/залучати відповідну допомогу.	Чітко та структуровано передавати інформацію про стан дитини членам команди; комунікувати з батьками в умовах невідкладної ситуації спокійно, зрозуміло та без створення хибних очікувань.	Діяти рішуче в межах власної компетентності в умовах дефіциту часу та інформації; нести відповідальність за своєчасне розпізнавання невідкладного стану та початок необхідних заходів; знати межі власних можливостей і своєчасно передавати пацієнта відповідному фахівцю.
10.	ФК 16. Здатність дотримуватись деонтологічних принципів та етичних норм роботи лікаря-психолога	Знати основні принципи медичної етики та деонтології, права дитини та пацієнта,	Застосовувати етичні принципи під час збору анамнезу, обстеження, лікування та медико-психологічного	Вести професійний діалог із дитиною та сім'єю з повагою до гідності, прав	Самостійно дотримуватися етичних і деонтологічних норм; нести персональну

№	Компетентності	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1	2	3	4	5	6
		принципи конфіденційності, інформованої згоди, поваги до автономії та гідності дитини; особливості етичної взаємодії з батьками/законними представниками при інфекційних захворюваннях.	супроводу; розпізнавати етичні дилеми та пропонувати шляхи їх вирішення; дотримуватися конфіденційності та професійних меж.	і культурних особливостей; надавати інформацію доступною мовою; запобігати стигматизації дітей з інфекційними захворюваннями.	відповідальність за професійну поведінку, конфіденційність і дотримання прав дитини; виявляти та належно ескалювати етичні конфлікти.

1.3.2. Згідно з вимогами стандарту вищої освіти та освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує формування таких **програмних результатів навчання (ПРН)**:

ПРН 1. Обирати та застосовувати надійний діагностичний та психодіагностичний інструментарій для здійснення медичних та психологічних інтервенцій.

ПРН 2. Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження, критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки, представляти результати власних досліджень усно / письмово для цільової аудиторії.

ПРН 4. Здійснювати ідентифікацію, підготовку і проведення психологічного (медико-психологічного) втручання, яке необхідне для досягнення поставленої мети, застосовуючи результати психодіагностичних досліджень.

ПРН 5. Визначати принципи, тактику, характер та методики (інтервенції) психопрофілактики, психокорекції, психологічної реабілітації та психотерапії з урахуванням вікових, гендерних, культуральних, особистісних та інших індивідуальних особливостей пацієнтів, зокрема тих, хто отримав психологічну травму внаслідок війни.

ПРН 7. Оцінювати ефективність лікування та визначати прогноз перебігу хвороби / розладу з метою оптимізації медичної, психологічної та медико-психологічної допомоги, у взаємодії з членами мультидисциплінарної команди.

ПРН 8. Визначати та супроводжувати осіб, яким надається медична, психологічна та медико-психологічна, в т.ч. екстренна та кризова допомога зокрема учасникам бойових дій, членам їхніх родин, внутрішньо переміщеним особам та населенню України з інших груп ризику, постраждалих внаслідок війни (особи похилого віку, діти, біженці тощо).

ПРН 9. Вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та увідповідності до стандартів.

ПРН 10. Знаходити необхідну інформацію у професійній та науковій літературі, базах даних та інших джерелах; аналізувати, систематизувати та оцінювати інформацію, застосовувати її для оптимізації фахової медико-психологічної практики.

ПРН 11. Проводити обстеження та/або патопсихологічну діагностику з метою прогнозування результатів лікування та/або медико-психологічної (психологічної) допомоги на всіх її етапах.

ПРН 15. Приймати ефективні рішення, у тому числі, в умовах невизначеності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати:

- основні закономірності росту, розвитку та вікові анатомо-фізіологічні особливості дітей різних вікових періодів;
- основні принципи організації медичної допомоги дітям, новонародженим та передчасно народженим дітям;
- особливості адаптації новонароджених, причини та прояви синдрому дизадаптації, принципи виходжування передчасно народжених дітей;
- етіологію, патогенез, клінічні прояви, діагностику, принципи лікування та профілактики перинатальних уражень центральної нервової системи, асфіксії новонароджених, гіпоксично-ішемічних та травматичних уражень;
- основні інфекційні та неінфекційні захворювання перинатального періоду та новонароджених, зокрема внутрішньоутробні інфекції, TORCH-інфекції, неонатальний сепсис, гіпербілірубінемію та їх можливі неврологічні наслідки;
- етіологію, патогенез, класифікацію, клінічні прояви та принципи діагностики анемії, геморагічних захворювань, гемофілії та гемобластозів у дітей;
- основні гострі та хронічні захворювання органів дихання у дітей, їх клінічні прояви, ускладнення та принципи диференційної діагностики;
- особливості гострої дихальної недостатності у дітей, критерії її тяжкості та основні принципи невідкладної допомоги;
- етіологію, патогенез і клінічні прояви атопічного дерматиту, алергічного риніту, кропив'янки, бронхіальної астми та інших алергічних захворювань;
- поняття «атопічного маршу», фактори ризику та психологічні чинники, що впливають на перебіг і контроль алергічних захворювань;
- основні дитячі інфекційні захворювання, шляхи їх передачі, особливості перебігу, ускладнення та профілактику;
- нейроінфекційні захворювання у дітей, зокрема менінгококову інфекцію, енцефаліти, поліомієліт, а також ВІЛ-інфекцію/СНІД у дітей;
- основні невідкладні стани в педіатрії: асфіксію новонародженого, судомний, гіпертермічний синдроми, круп, гостру дихальну недостатність, дегідратацію, шок, кровотечі, анафілактичні реакції та ангіоневротичний набряк;
- основні принципи імунопрофілактики дитячих інфекційних захворювань, календар профілактичних щеплень, можливі поствакцинальні реакції та ускладнення;
- закономірності формування довготривалих нейророзвиткових наслідків передчасного народження та перинатального ураження центральної нервової системи;
- можливі когнітивні, емоційні, поведінкові, мовленнєві та навчальні труднощі у дітей із перинатальною, хронічною соматичною та інфекційною патологією;
- принципи раннього втручання, нейрореабілітації, диспансерного спостереження та мультидисциплінарного супроводу дітей із порушеннями розвитку;
- основні положення біопсихосоціальної моделі хвороби та принципи застосування МКФ-ДП у комплексній оцінці функціонування дитини;
- психологічні чинники формування прихильності до лікування, самообслуговування та контролю хронічного захворювання;
- особливості психологічного реагування дитини та сім'ї на гостре, хронічне, інфекційне та життєзагрозливе захворювання;
- принципи медико-психологічної допомоги дітям і батькам, психоосвіти та кризового психологічного супроводу;
- принципи професійної комунікації з дитиною та її батьками, етичні й деонтологічні засади роботи медичного психолога в педіатричній практиці;
- принципи взаємодії медичного психолога з педіатром, дитячими спеціалістами, реабілітологами, педагогами та іншими фахівцями мультидисциплінарної команди.

Уміти:

- проводити збір анамнезу та оцінювати скарги, особливості фізичного, психічного та соціального розвитку дитини з урахуванням віку;
- оцінювати загальний стан дитини, визначати ознаки його погіршення та фактори ризику розвитку ускладнень;
- розпізнавати основні клінічні синдроми при захворюваннях новонароджених, дітей раннього, дошкільного та шкільного віку;
- проводити диференційну оцінку найбільш поширених захворювань і патологічних станів у дітей;

- оцінювати тяжкість стану дитини та своєчасно визначати показання до невідкладної медичної допомоги;
- розпізнавати та діяти відповідно до алгоритмів при асфіксії новонародженого, гострій дихальній недостатності, крупі, судомах, гіпертермії, дегідратації, шоку, кровотечах, анафілаксії та інших невідкладних станах;
- застосовувати знання про особливості перебігу передчасного народження та перинатальних уражень ЦНС для оцінки ризиків подальшого розвитку дитини;
- оцінювати можливий вплив соматичного та інфекційного захворювання на когнітивну діяльність, емоційний стан, поведінку, сон, навчання та соціалізацію дитини;
- виявляти психологічні та психосоціальні чинники, які впливають на перебіг захворювання, прихильність до лікування та якість життя дитини;
- проводити первинну медико-психологічну оцінку дитини та її сім'ї в умовах гострого або хронічного захворювання;
- визначати потребу дитини та сім'ї у психологічній підтримці, психоосвіті, кризовій допомозі та подальшому спеціалізованому супроводі;
- формувати рекомендації щодо психологічної підтримки дитини під час діагностичних і лікувальних процедур;
- застосовувати комунікативні стратегії для зниження тривоги дитини та батьків під час хвороби, госпіталізації та проведення медичних втручань;
- проводити психоосвітню роботу з дитиною та батьками щодо особливостей захворювання, лікування, профілактики ускладнень і самоконтролю;
- пояснювати батькам значення імунопрофілактики, формувати конструктивну комунікацію щодо вакцинації, виявляти страхи, хибні переконання та когнітивні викривлення;
- брати участь у розробленні індивідуального плану медичного, психологічного та реабілітаційного супроводу дитини;
- визначати основні потреби дитини з порушеннями нейророзвитку та брати участь у плануванні раннього втручання і реабілітації;
- аналізувати клініко-психологічні випадки з позицій біопсихосоціальної моделі;
- застосовувати принципи МКФ-ДП під час оцінювання функціонування та обмежень життєдіяльності дитини;
- працювати в складі мультидисциплінарної команди та ефективно передавати фахівцям результати медико-психологічного спостереження;
- дотримуватися принципів медичної етики, деонтології, конфіденційності та прав дитини і її батьків.

Демонструвати:

- здатність застосовувати системні знання з педіатрії та дитячих інфекційних хвороб у професійній діяльності медичного психолога;
- здатність до комплексного оцінювання стану дитини з урахуванням медичних, психологічних і соціальних чинників;
- здатність розпізнавати ознаки життєзагрозливих станів у дітей та своєчасно залучати відповідних медичних фахівців;
- навички професійної комунікації з дитиною різного віку та її батьками/законними представниками;
- здатність встановлювати психологічний контакт із дитиною та родиною в умовах гострого, хронічного або життєзагрозливого захворювання;
- навички психологічної підтримки дітей із соматичною, інфекційною, перинатальною та нейророзвитковою патологією;
- здатність оцінювати вплив хвороби на емоційний стан, поведінку, когнітивне функціонування, навчання та соціальну адаптацію дитини;
- здатність виявляти фактори ризику психологічної дезадаптації дитини та сім'ї й визначати напрями профілактичної роботи;
- навички психоосвіти дітей та батьків щодо лікування, самоконтролю, профілактики ускладнень та прихильності до терапії;
- здатність конструктивно комунікувати з батьками щодо вакцинації, долати комунікативні бар'єри, страхи та недовіру до імунопрофілактики;

- здатність до участі у ранньому втручанні, медико-психологічній реабілітації та довготривалому супроводі дітей із наслідками передчасного народження та перинатального ураження ЦНС;
- здатність застосовувати біопсихосоціальну модель під час аналізу клінічних ситуацій;
- здатність брати участь у розробленні індивідуальних програм розвитку, лікування, психологічного супроводу та реабілітації дитини;
- навички командної взаємодії з педіатрами, дитячими лікарями-спеціалістами, психологами, реабілітологами та іншими фахівцями;
- здатність приймати професійно обґрунтовані рішення в межах компетентності медичного психолога;
- дотримання принципів професійної етики, деонтології, конфіденційності та прав дитини;
- готовність до професійної діяльності, спрямованої на збереження здоров'я, профілактику захворювань, підтримку психічного благополуччя та покращення якості життя дитини і її сім'ї.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 5 кредитів ЄКТС, 150 годин, у т.ч.: лекції – 10 годин, практичні (семінарські) заняття – 50 годин, самостійна робота – 90 годин.

2.1. Опис навчальної дисципліни

ПЕДІАТРІЯ З ДИТЯЧИМИ ІНФЕКЦІЙНИМИ ХВОРОБАМИ 5 курс

(назва навчальної дисципліни)

Обсяг навчальної дисципліни	Галузь знань, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень, форма навчання	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 5,0	Галузь знань – <u>22 Охорона здоров'я</u>	Обов'язкова
Модулів – 1	Спеціальність <u>222 Медицина</u>	Рік підготовки: 5 курс
Змістових модулів – 2		Семестр – IX-X
Загальна кількість годин – 150 год		Лекції – 10 год
Кількість аудиторних годин – 60 год	Другий (магістерський) рівень вищої освіти	Практичні – 50 год
Кількість годин самостійної роботи здобувача – 90 год	Форма здобуття освіти: денна	Самостійна робота – 90 год
		Вид підсумкового контролю: підсумковий модульний контроль

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної й індивідуальної роботи становить: аудиторне навантаження – 40%, СРС – 60%.

2.2. Структурований план навчальної дисципліни

Модулі / змістові модулі	Кількість годин, у тому числі				Рік навчання семестр	Вид контролю
	Всього годин/кредити	Аудиторних		СРС		
		Лекції	Практичні Заняття			
	150/5	10	50	90		
Модуль. Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами (5 курс) Змістових модулів 2	150/53	10	50 (10 днів)	90	5-й, IX-X	Підсумковий контроль Тестові завдання Контрольні питання Практичні навички

2.3. Зміст програми

МОДУЛЬ. Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами (5 курс)

Змістовий модуль 1. Неонатологія, дитяча гематологія

Конкретні цілі:

- сформуувати у здобувачів знання про особливості патології новонароджених
- захворювань системи крові у дітей,
- їх клінічні прояви,
- невідкладні стани,
- вплив на психофізичний розвиток дитини та
- принципи медико-психологічного супроводу.

Тема 1. Передчасні пологи та порушення адаптації новонародженого. Передчасно народжені діти, синдроми дизадаптації, принципи виходжування. Метод кенгуру. Оцінка фізіологічних та психологічних ризиків передчасно народжених дітей. Ідентифікація психосоціальних потреб сім'ї та стратегії підтримки батьків. Розробка плану психологічного супроводу довготривалого виходжування. Раннє втручання та катамнестичне спостереження. Координація міждисциплінарних заходів для формування ранньої прив'язаності та профілактики емоційної дизадаптації.

Тема 2. Перинатальні ураження центральної нервової системи та асфіксія новонародженого. Гіпоксично-ішемічні та травматичні ураження ЦНС. Етіологія, патогенез і клінічні прояви гіпоксично-ішемічної енцефалопатії та пологових травм. Оцінка за шкалами Апгар та Сарнат. Терапевтична гіпотермія та інші підходи до лікування. Первинна реанімація новонароджених, етичні та юридичні аспекти. Ключові психологічні потреби сім'ї під час гострої кризи. Кризова психологічна оцінка та первинні психопідтримуючі інтервенції. Ранні неврологічні синдроми. Прогноз і психологічні наслідки для дитини та сім'ї. Співпраця з мультидисциплінарною командою під час реанімації та стабілізації новонародженого. Довготривалі нейророзвиткові наслідки.

Тема 3. Інфекційна та неінфекційна патологія перинатального періоду та новонароджених: системні ураження та неврологічні наслідки. Внутрішньоутробні інфекції та тератогенні впливи. TORCH-інфекції, бактеріальні інфекції новонароджених. Вроджена краснуха, ушкодження мозку при інших TORCH-інфекціях. TORCH синдроми. Поняття про сепсис новонароджених як провідну причину неонатальної смертності. Неврологічні та психоневророзвиткові наслідки ранніх інфекцій. Ризики ушкодження мозку при жовтяницях новонароджених та вибір тактики ведення новонароджених з гіпербілірубінеміями. Комунікація з родиною в умовах високого ризику ускладнень, летальності та інвалідизації. Фетальний алкогольний синдром (ФАС), медикаментозні та психоактивні впливи: клінічні прояви, діагностика, прогноз, психосоціальні наслідки. Психологічні та етичні аспекти взаємодії з сім'єю при ФАС. Інтерпретація поведінкових та когнітивних порушень, пов'язаних з внутрішньоутробними впливами. Підтримка сім'ї у процесі адаптації до довготривалих наслідків розвитку дитини.

Тема 4. Хвороби системи крові у дітей та пов'язані з ними кризові стани.

Анемії, геморагічні захворювання (гемофілія), гемобластози: клінічні прояви, невідкладна допомога, психологічні аспекти хронічної хвороби. Анемічний синдром: вплив на когніцію, поведінку, навчання. Невідкладна допомога при кровотечах та геморагічних станах. Онкогематологічні хвороби: психосоціальні кризи. Психологічні аспекти хронічних і загрозливих для життя захворювань крові. Робота з сім'єю при загрозі летальності. Роль медичного психолога у підтримці дитини та сім'ї. Співпраця з командою для оптимізації невідкладної допомоги та реабілітаційного супроводу.

Тема 5. Довготривалі нейророзвиткові наслідки передчасного народження та перинатального ураження ЦНС, хронічної соматичної патології: біопсихосоціальна модель,

мультидисциплінарна діагностика, нейропсихологічна оцінка та психологічний супровід. Механізми нейропластичності та формування стійких порушень розвитку. Клініко-психологічні характеристики дитячого церебрального паралічу, гідроцефалії, глобальної затримки розвитку, когнітивних порушень, труднощів навчання, синдрому дефіциту уваги з гіперактивністю, сенсорних дисфункцій, ранніх проявів розладів аутистичного спектра; вплив соматичних ускладнень недоношеності (зокрема бронхолегеневої дисплазії) на психічний розвиток і адаптацію. Коморбідність у структурі нейророзвиткових розладів. Роль медичного психолога у нейропсихологічній діагностиці, психоедукації, психологічному супроводі дитини та сім'ї. Застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей і підлітків (International Classification of Functioning, Disability and Health for Children and Youth) як концептуальної основи оцінки функціонування та планування індивідуальної програми розвитку.

Захист індивідуальної роботи: клініко-психологічний аналіз випадку (реабілітації) або розробка психологічного компонента індивідуальної програми реабілітації дитини з хронічною або нейророзвитковою патологією.

Змістовий модуль 2. Хвороби органів дихання, алергічні захворювання у дітей, дитячі інфекційні хвороби.

Конкретні цілі:

- сформуувати у здобувачів знання про основні захворювання органів дихання,
- алергічні та
- інфекційні хвороби у дітей,
- їх ускладнення і
- невідкладні стани, а також
- уміння оцінювати їх медико-психологічні наслідки,
- прихильність до лікування,
- якість життя дитини та
- потребу в психологічній підтримці.

Тема 6. Гострі та хронічні захворювання органів дихання у дітей: клініко-психологічні аспекти, невідкладні стани та психосоціальні наслідки.

Гострі (бронхіти, бронхіоліт, пневмонії) та хронічні (муковісцидоз, вроджені вади розвитку легень і дихальних шляхів) захворювання органів дихання у дітей.

Гостра дихальна недостатність у дитячому віці: клінічні критерії невідкладного стану, оцінка тяжкості та диференційна діагностика з психогенними і функціональними розладами дихання у практиці медичного психолога.

Тема 7. Алергічні захворювання та атопічний марш у дитячому віці. Атопічний дерматит, алергічний риніт, кропив'янка, бронхіальна астма. Невідкладні стани. Психологічні чинники контролю захворювання

Механізми розвитку атопічного дерматиту, алергічного риніту та астми. Атопічний марш: патофізіологія та клінічне значення. Бронхіальна астма у дітей: класифікація, контроль, прогноз. Астматичний статус, набряк Квінке, набряк гортані — невідкладна допомога. Психоемоційні тригери та комплаєнс при хронічних алергічних захворюваннях. Психологічні та соціальні наслідки хронічних алергічних станів. Якість життя дитини та сім'ї. Індивідуальні стратегії психопідтримки та навчання батьків. Командна робота для контролю симптомів та профілактики криз.

Тема 8. Гострі респіраторні інфекційні захворювання. Найпоширеніші невідкладні стани при дитячих інфекційних хворобах (круп, гіпертермічний синдром, судоми, фебрильні судоми, дегідратація, шок) Рекурентні гострі респіраторні інфекції у дітей: межа між віковою нормою та

патологією). Первинні та вторинні імунodefіцитні стани як причини повторних інфекцій. Хронічна обструкція дихальних шляхів при аденоїдній гіпертрофії. Синдром обструктивного апное сну в дитячому віці та його вплив на когнітивне функціонування, поведінку й емоційну регуляцію. Вплив частих захворювань на емоційний стан, поведінкові реакції, сон, навчальну діяльність і соціалізацію дитини. Диференційна діагностика з фабрикованим розладом, нав'язаним іншому (делегований синдром Мюнхгаузена). Формування ролі «хронічно хворої дитини», тривожність, хронічний стрес і виснаження батьків, панічні реакції, регрес, відмова від процедур в дитини. Роль медичного психолога в мультидисциплінарній команді педіатричної допомоги та реабілітації. Психологічна підтримка дитини та сім'ї при гострому захворюванні. Робота у відділенні.

Тема 9. Нейроінфекційні захворювання, ВІЛ/СНІД у дітей: від гострої фази до реабілітації. Менінгококова інфекція, енцефаліт, поліомієліт, ВІЛ/СНІД: клініка, наслідки, психологічний супровід сім'ї.

Клінічні прояви менінгококової інфекції, поліомієліту, енцефаліту та ВІЛ/СНІД. Поліомієліт як модель інвалідизації. ВІЛ/СНІД, опортуністичні інфекції та нейрокогнітивні порушення. Профілактика трансмісії ВІЛ. Психологічний супровід на гострому та післягоспітальному етапах. Командна робота для забезпечення комплексного догляду та профілактики ускладнень.

Тема 10. Імунопрофілактика дитячих інфекцій та медико-психологічні аспекти вакцинації. Контрольовані інфекції. Неврологічні ускладнення кору, краснухи, вітряної віспи. Календар щеплень, поствакцинальні реакції та ускладнення, вакцинальна тривожність, страхи, стигма, комунікація з батьками. Когнітивні викривлення батьків, стигма, недовіра, медичні міфи. Роль медичного психолога у підвищенні прихильності.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	Аудиторні		Самостійна робота студента	Індивідуальна робота
		Лекції	Практичні заняття		
МОДУЛЬ. Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами (5 курс)					
Змістовий модуль 1. Неонатологія, дитяча гематологія					
Тема 1. Передчасні пологи та порушення адаптації новонародженого. Передчасно народжені діти, синдроми дизадаптації, принципи виходжування.	15	2	5	8	
Тема 2. Перинатальні ураження центральної нервової системи та асфіксія новонародженого.	15	2	5	8	
Тема 3. Інфекційна та неінфекційна патологія перинатального періоду та новонароджених: системні ураження та неврологічні наслідки.	13		5	8	
Тема 4. Хвороби системи	15	2	5	8	

крові у дітей та пов'язані з ними кризові стани.					
Тема 5. Довготривалі нейророзвиткові наслідки передчасного народження та перинатального ураження ЦНС, хронічної соматичної патології: біопсихосоціальна модель, мультидисциплінарна діагностика, нейропсихологічна оцінка та психологічний супровід. Захист індивідуальної роботи	9		3	6	
Разом за змістовим модулем 1	67	6	23	38	
Змістовий модуль 2. Хвороби органів дихання, алергічні захворювання у дітей, дитячі інфекційні хвороби					
Тема 6. Гострі та хронічні захворювання органів дихання у дітей: клініко-психологічні аспекти, невідкладні стани та психосоціальні наслідки.	13		5	8	-
Тема 7. Алергічні захворювання та атопічний марш у дитячому віці. Атопічний дерматит, алергічний риніт, кропив'янка, бронхіальна астма. Невідкладні стани. Психологічні чинники контролю захворювання	15	2	5	8	-
Тема 8. Гострі респіраторні інфекційні захворювання.	13		5	8	-
Тема 9. Нейроінфекційні захворювання, ВІЛ/СНІД у дітей: від гострої фази до реабілітації. Менінгококова інфекція, енцефаліт, поліомієліт, ВІЛ/СНІД: клініка, наслідки, психологічний супровід сім'ї.	13		5	8	-
Тема 10. Імунопрофілактика дитячих інфекцій та медико-психологічні аспекти вакцинації.	15	2	5	8	-
Підсумковий модульний контроль	4		2	2	
Індивідуальна робота	10				10
Разом за змістовим модулем 2	83	4	27	42	10

УСЬОГО ГОДИН: 150, з них	150	10	50	80	10
--------------------------	-----	----	----	----	----

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

4.1. Тематичний план лекцій

МОДУЛЬ. Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами

№	Тема	Кільк. годин
1.	Передчасно народжена дитина: біологічна вразливість, нейропсихічний розвиток та психологічні наслідки раннього старту життя. Організація виходжування недоношених дітей, сімейно-орієнтований догляд, довготривалі наслідки для соматичного і психічного здоров'я. Катамнестичне спостереження та роль медичного психолога.	2
2.	Перинатальне ураження нервової системи у новонароджених: від постасфіктичного синдрому до нейророзвиткових розладів. Пологова травма, гіпоксично-ішемічне ураження ЦНС, енцефалопатії новонароджених. Довготривалі когнітивні, емоційні та поведінкові наслідки. Рання абілітація, міждисциплінарна реабілітація та психологічний супровід родини.	2
3.	Анемії у дітей як медико-психологічна проблема: вплив дефіцитних станів на розвиток мозку, поведінку та навчальну успішність Фізичне, когнітивне та емоційне функціонування дитини з анемією. Психологічні прояви, фактори ризику, профілактика та роль медичного психолога в мультидисциплінарній команді.	2
4.	Алергічні захворювання у дітей та хронічна хвороба як життєвий контекст розвитку дитини Бронхіальна астма як модель контрольованої хронічної патології. Психологічні чинники перебігу, прихильність до лікування, якість життя дитини та сім'ї, психоосвіта і підтримка самоконтролю.	2
5.	Імунопрофілактика дитячих інфекційних хвороб: медичні, психологічні та соціальні аспекти Значення вакцинації для збереження здоров'я у різних групах дітей. Психологія прийняття рішень, вакцинальна тривога, робота з батьківськими страхами, комунікація та роль медичного психолога в команді громадського здоров'я.	2
Разом		10

4.2. Тематичний план практичних занять

№	Тема	Кільк. годин
1.	Тема 1. Передчасні пологи та порушення адаптації новонародженого. Передчасно народжені діти, синдроми дизадаптації, принципи виходжування.	5
2.	Тема 2. Перинатальні ураження центральної нервової системи та асфіксія новонародженого.	5
3.	Тема 3. Інфекційна та неінфекційна патологія перинатального періоду та новонароджених: системні ураження та неврологічні наслідки.	5
4.	Тема 4. Хвороби системи крові у дітей та пов'язані з ними кризові стани.	5
5.	Тема 5. Довготривалі нейророзвиткові наслідки передчасного народження та перинатального ураження ЦНС, хронічної соматичної патології: біопсихосоціальна модель, мультидисциплінарна діагностика, нейропсихологічна оцінка та психологічний супровід. Захист індивідуальної роботи	3

6.	Тема 6. Гострі та хронічні захворювання органів дихання у дітей: клініко-психологічні аспекти, невідкладні стани та психосоціальні наслідки.	5
7.	Тема 7. Алергічні захворювання та atopічний марш у дитячому віці. Atopічний дерматит, алергічний риніт, кропив'янка, бронхіальна астма. Невідкладні стани. Психологічні чинники контролю захворювання	5
8.	Тема 8. Гострі респіраторні інфекційні захворювання.	5
9.	Тема 9. Нейроінфекційні захворювання, ВІЛ/СНІД у дітей: від гострої фази до реабілітації. Менінгококова інфекція, енцефаліт, поліомієліт, ВІЛ/СНІД: клініка, наслідки, психологічний супровід сім'ї.	5
10.	Тема 10. Імунопрофілактика дитячих інфекцій та медико-психологічні аспекти вакцинації.	5
11.	Підсумковий модульний контроль	2
	Всього	50

4.3. Тематичний план самостійної роботи. Немає

5. ПЕРЕЛІК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

Індивідуальні завдання – форма організації навчання з метою поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці, тобто індивідуальне навчально-дослідне завдання. Як індивідуальне завдання в програмі запропоновано: клініко-психологічний аналіз випадку (реабілітації) або розробка психологічного компонента індивідуальної програми реабілітації дитини з хронічною або нейророзвитковою патологією (за темою: довготривалі нейророзвиткові наслідки передчасного народження та перинатального ураження ЦНС, хронічної соматичної патології: біопсихосоціальна модель, мультидисциплінарна діагностика, нейропсихологічна оцінка та психологічний супровід).

6. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота – одна з організаційних форм навчання, що регламентується робочим навчальним планом і виконується самостійно поза межами аудиторних занять. Можливими видами самостійної роботи є підготовка до практичного заняття із застосуванням методичних вказівок, розроблених викладачами кафедри, опрацювання додаткової літератури, створення алгоритмів, структурно-логічних схем, написання рефератів, анотацій, доповідей для виступу з повідомленнями на практичних заняттях, чергування в клініці поза межами навчального часу. Організація самостійної роботи у відділеннях педіатричного стаціонару повинна забезпечуватися викладачами кафедри.

№ п/п	Види СРС	Кількість годин	Види контролю
1	Підготовка до практичних занять	78	Поточний контроль на практичних заняттях
2	Опрацювання тем, які не входять плану аудиторних занять	-	Підсумковий модульний контроль
3	Індивідуальна СРС: клініко-психологічний аналіз випадку (реабілітації) або розробка психологічного компонента індивідуальної програми реабілітації дитини з хронічною або нейророзвитковою патологією	10	Підсумковий модульний контроль
4	Підготовка до підсумкового модульного контролю	2	Підсумковий модульний контроль
	Всього годин	90	

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Метод навчання – спосіб подання (представлення) інформації студентові в ході його пізнавальної діяльності, реалізований через дії, які зв'язують викладача й студента. Основними методами навчання, що відповідають цілям вивчення навчальної дисципліни, є: лекції, комп'ютерні презентації, участь у практичних заняттях, ділові ігри, індивідуальна робота та презентація, робота з віртуальними пацієнтами (кейс-метод), самостійна науково-дослідна

робота, розв'язання ситуаційних задач, робота групами, участь у симуляційних сценаріях, групові дискусії.

8. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛЮ (у т.ч. критерії оцінювання результатів навчання)

8.1. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання поточної навчальної діяльності.

Поточний контроль знань студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає перевірку знань теоретичного матеріалу та контроль оволодіння практичними навичками, які передбачені методичними розробками занять з відповідних тем. Перевірка знань студентів здійснюється за допомогою усного фронтального опитування, вирішування тестових завдань різного ступеня важкості, розв'язування типових та нетипових ситуаційних задач, а також під час перевірки правильності виконання лабораторно-дослідницьких завдань. **Початковий контроль знань** студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає в себе перевірку знань теоретичного та практичного матеріалу, який вивчався на попередніх курсах, що проводиться методом фронтального усного опитування, або написання контрольних робіт, для чого використовуються питання для контрольних робіт

8.2. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання індивідуальної самостійної роботи.

Оцінка «5» (відмінно): індивідуальна програма реабілітації (ІПР) хворої дитини оформлена повністю, чітко, без суттєвих помилок; усі розділи заповнені логічно й структуровано; реабілітаційні цілі та заходи обґрунтовані з урахуванням діагнозу, віку, функціональних обмежень і потреб дитини; передбачено мультидисциплінарний підхід, участь сім'ї, очікувані результати та критерії оцінювання ефективності; використано сучасну термінологію та принципи біопсихосоціального підходу й МКФ. Оцінка «4» (добре): ІПР загалом правильна, але має незначні недоліки у структурі, формулюванні цілей або плануванні заходів; основні потреби дитини враховано, проте окремі втручання, очікувані результати чи критерії ефективності недостатньо конкретизовані; є обґрунтування реабілітаційних заходів, але деякі рішення потребують уточнення. Оцінка «3» (задовільно): ІПР неповна або містить численні недоліки; недостатньо враховано функціональні обмеження, психоемоційні особливості та потреби дитини; реабілітаційні цілі нечіткі або недостатньо обґрунтовані; план заходів, очікувані результати й критерії оцінювання ефективності визначені частково; клінічне обґрунтування та використання біопсихосоціального підходу недостатні. Оцінка «2» (незадовільно): ІПР грубо неповна або неправильна; відсутні ключові компоненти — визначення потреб дитини, реабілітаційні цілі, план заходів або очікувані результати; запропоновані втручання не відповідають клінічному стану чи не мають належного обґрунтування; не продемонстровано клінічного мислення, використано некоректні дані. Робота не може бути зарахована. Конвертація балів: «5» — 10 балів, «4» — 7 балів, «3» — 5 балів, «2» — 0 балів.

8.3. Умови допуску до складання підсумкового контролю.

До підсумкового модульного контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та одержали на них позитивні оцінки («5», «4», «3»), а також при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Студент вважається не допущеним до підсумкового модульного контролю за наявності пропущених і не відпрацьованих занять та/або незадовільних оцінок хоча б з однієї окремої теми модуля. Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

8.4. Форма, порядок, методика та критерії оцінювання під час проведення підсумкового контролю.

Підсумковий контроль знань студентів здійснюється на останньому практичному занятті після

завершення модуля у формі підсумкового модульного контролю. У студентів з'ясовують знання теоретичного матеріалу (згідно переліку питань). Поряд з цим студенти виконують практичну роботу, що додається до білета та розв'язують ситуаційні завдання, що також враховується при оцінюванні їх знань. **Підсумковий модульний контроль (ПМК)** з проводиться в усній або письмовій формі шляхом опитування або написання студентами підсумкової роботи. Оцінювання відповіді студента проводиться у відповідності до розроблених та затверджених критеріїв оцінок.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент під час складання підсумкового модульного контролю, становить 80.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав **не менше 50 балів**.

Форма проведення підсумкового модульного контролю є стандартизованою і включає контроль теоретичної (тестовий контроль) і практичної підготовки (демонстрування умінь студента біля ліжка хворої дитини, вирішення структурованих ситуаційних задач, виконання маніпуляцій).

Підсумковий модульний контроль складається з 3-х основних етапів, виконання кожного з яких є обов'язковим для отримання заключної оцінки.

Перший етап включає складання тестового контролю з відповідного модулю в умовах комп'ютерного класу або на паперових носіях, який проводиться напередодні або в день прийому модулю. Критерієм «склав» є досягнення 75% порогу вірних відповідей.

Другий етап заключається в оцінюванні оволодіння практичними навичками та вміннями з певного модулю шляхом самостійної роботи студента з хворим під контролем викладача згідно затвердженого „Протоколу проведення підсумкового модульного контролю (робота з пацієнтом)“.

До третього етапу допускаються тільки ті студенти, які успішно впоралися з попередніми двома. Третій етап проводиться екзаменаторами шляхом опитування або написання письмової роботи з відповідями на теоретичні питання, вирішенням тестових завдань, клінічних ситуаційних завдань з відповідного розділу, затверджених на кафедральній нараді, а також відповідей щодо надання невідкладної медичної допомоги і виписування рецепту. В кінці третього етапу екзаменаторами виставляється заключна оцінка з підсумкового модульного контролю.

Перескладання підсумкового модульного контролю здійснюється відповідно до затвердженого графіку, починаючи з того етапу підсумкового модульного контролю, який не було складено.

9. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

9.1. Перелік теоретичних питань до підсумкового модульного контролю.

1. Передчасні пологи. Передчасно народжені діти.
2. Синдроми дизадаптації передчасно народжених дітей.
3. Принципи виходжування передчасно народжених дітей.
4. Метод кенгуру.
5. Оцінка фізіологічних та психологічних ризиків передчасно народжених дітей.
6. Ідентифікація психосоціальних потреб сім'ї та стратегії підтримки батьків передчасно народжених дітей.
7. Розробка плану психологічного супроводу довготривалого виходжування передчасно народжених дітей.
8. Раннє втручання та катамнестичне спостереження.
9. Координація міждисциплінарних заходів для формування ранньої прив'язаності та профілактики емоційної дизадаптації новонароджених.
10. Перинатальні ураження центральної нервової системи.
11. Асфіксія новонародженого. Гіпоксично-ішемічні ураження ЦНС. Етіологія, патогенез і клінічні прояви гіпоксично-ішемічної енцефалопатії.
12. Травматичні ураження ЦНС. Етіологія, патогенез і клінічні прояви пологових травм.
13. Оцінка за шкалами Апгар та Сарнат.
14. Терапевтична гіпотермія та інші підходи до лікування.

15. Первинна реанімація новонароджених, етичні та юридичні аспекти.
16. Ключові психологічні потреби сім'ї під час гострої кризи в неонатології. Кризова психологічна оцінка та первинні психопідтримуючі інтервенції.
17. Ранні неврологічні синдроми в неонатології.
18. Прогноз і психологічні наслідки для дитини та сім'ї з ГІЕ.
19. Співпраця з мультидисциплінарною командою під час реанімації та стабілізації новонародженого. Довготривалі нейророзвиткові наслідки.
20. Внутрішньоутробні інфекції та тератогенні впливи.
21. TORCH-інфекції, бактеріальні інфекції новонароджених.
22. Вроджена краснуха, ушкодження мозку при інших TORCH-інфекціях.
23. Поняття про сепсис новонароджених як провідну причину неонатальної смертності.
24. Неврологічні та психоневророзвиткові наслідки ранніх інфекцій.
25. Ризики ушкодження мозку при жовтяницях новонароджених та вибір тактики ведення новонароджених з гіпербілірубінеміями.
26. Комунікація з родиною в умовах високого ризику ускладнень, летальності та інвалідизації.
27. Фетальний алкогольний синдром (ФАС), медикаментозні та психоактивні впливи: клінічні прояви, діагностика, прогноз, психосоціальні наслідки. Психологічні та етичні аспекти взаємодії з сім'єю при ФАС.
28. Інтерпретація поведінкових та когнітивних порушень, пов'язаних з внутрішньоутробними впливами.
29. Довготривалі нейророзвиткові наслідки передчасного народження та перинатального ураження ЦНС, хронічної соматичної патології: біопсихосоціальна модель, мультидисциплінарна діагностика, нейропсихологічна оцінка та психологічний супровід.
30. Механізми нейропластичності та формування стійких порушень розвитку.
31. Клініко-психологічні характеристики дитячого церебрального паралічу, гідроцефалії, глобальної затримки розвитку, когнітивних порушень тощо.
32. Роль медичного психолога у нейропсихологічній діагностиці, психоедукації, психологічному супроводі дитини та сім'ї.
33. Застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей і підлітків (International Classification of Functioning, Disability and Health for Children and Youth) як концептуальної основи оцінки функціонування та планування індивідуальної програми розвитку.
34. Анемії у дітей. Анемічний синдром: вплив на когніцію, поведінку, навчання.
35. Геморагічні захворювання (гемофілія) у дітей.
36. Гемобластози: клінічні прояви, невідкладна допомога, психологічні аспекти хронічної хвороби.
37. Невідкладна допомога при кровотечах та геморагічних станах.
38. Психологічні аспекти хронічних і загрозливих для життя захворювань крові. Робота з сім'єю при загрозі летальності.
39. Гострі (бронхіти, бронхіоліт, пневмонії) захворювання органів дихання у дітей.
40. Хронічні (муковісцидоз, вроджені вади розвитку легень і дихальних шляхів) захворювання органів дихання у дітей.
41. Гостра дихальна недостатність у дитячому віці: клінічні критерії невідкладного стану, оцінка тяжкості та диференційна діагностика з психогенними і функціональними розладами дихання у практиці медичного психолога.
42. Алергічні захворювання та atopічний марш у дитячому віці.
43. Atopічний дерматит, алергічний риніт, кропив'янка, бронхіальна астма.
44. Невідкладні стани при дитячій алергопатології. Астматичний статус, набряк Квінке, набряк гортані — невідкладна допомога. Психологічні чинники контролю захворювання.
45. Бронхіальна астма у дітей: класифікація, контроль, прогноз.
46. Психоемоційні тригери та комплаєнс при хронічних алергічних захворюваннях. Психологічні та соціальні наслідки хронічних алергічних станів. Якість життя дитини та сім'ї. Індивідуальні стратегії психопідтримки та навчання батьків.
47. Найпоширеніші невідкладні стани при дитячих інфекційних хворобах (круп, гіпертермічний синдром, судоми, фебрильні судоми, дегідратація, шок).

48. Рекурентні гострі респіраторні інфекції у дітей: межа між віковою нормою та патологією). Вплив частих захворювань на емоційний стан, поведінкові реакції, сон, навчальну діяльність і соціалізацію дитини.
49. Первинні та вторинні імунodefіцитні стани як причини повторних інфекцій.
50. Хронічна обструкція дихальних шляхів при аденоїдній гіпертрофії. Синдром обструктивного апное сну в дитячому віці та його вплив на когнітивне функціонування, поведінку й емоційну регуляцію.
51. Диференційна діагностика з фабрикованим розладом, нав'язаним іншому (делегований синдром Мюнхгаузена).
52. Формування ролі «хронічно хворої дитини», тривожність, хронічний стрес і виснаження батьків, панічні реакції, регрес, відмова від процедур в дитини. Роль медичного психолога в мультидисциплінарній команді педіатричної допомоги та реабілітації. Психологічна підтримка дитини та сім'ї при гострому захворюванні.
53. Нейроінфекційні захворювання, ВІЛ/СНІД у дітей: від гострої фази до реабілітації.
54. Клінічні прояви менінгококової інфекції, поліомієліту, енцефаліту та ВІЛ/СНІД.
55. Поліомієліт як модель інвалідизації. ВІЛ/СНІД, опортуністичні інфекції та нейрокогнітивні порушення.
56. Профілактика трансмісії ВІЛ. Психологічний супровід на гострому та післягоспітальному етапах. Командна робота для забезпечення комплексного догляду та профілактики ускладнень.
57. Імунопрофілактика дитячих інфекцій та медико-психологічні аспекти вакцинації.
58. Контрольовані інфекції.
59. Неврологічні ускладнення кору, краснухи, вітряної віспи.
60. Календар щеплень, поствакцинальні реакції та ускладнення, вакцинальна тривожність, страхи, стигма, комунікація з батьками. Когнітивні викривлення батьків, стигма, недовіра, медичні міфи. Роль медичного психолога у підвищенні прихильності.

9.2. Перелік практичних завдань та робіт до підсумкового модульного контролю.

Під час підсумкового модульного контролю студенти демонструють професійні компетентності.

Проводиться екзаменатором шляхом усного опитування або виконання структурованого комплексного завдання. Студент демонструє здатність інтегрувати теоретичні знання та практичні навички під час вирішення клінічної ситуації.

Практичні завдання включатимуть:

- демонстрація умінь фізичного обстеження пацієнта;
- виписування рецептів на лікарські препарати дітям різного віку;
- оцінка результатів додаткових параклінічних лабораторних та інструментальних методів обстеження пацієнтів - трактування показників функції зовнішнього дихання; трактування даних променевих досліджень органів грудної порожнини, трактування даних ендоскопічного дослідження бронхів;
- вирішення структурованих ситуаційних задач;
- виконання маніпуляцій: вимірювання артеріального тиску;
- надання невідкладної допомоги при: асфіксії новонароджених, виконання штучного дихання, непрямого масажу серця новонародженому, відновлення прохідності дихальних шляхів;
- аналіз даних лабораторних досліджень (загальний аналіз крові, пунктат кісткового мозку, загальне та мікробіологічне дослідження харкотиння);
- надання невідкладної допомоги при: кровотечі, синдром дегідратації; гіпертермічний синдром; судомний синдром; набряк мозку; гостра дихальна недостатність; септичний (бактеріальний) шок; набряк гортані; анафілактичний шок.

10. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛУ БАЛІВ

Розподіл балів, які присвоюються здобувачам вищої освіти під час вивчення навчальної дисципліни

Номер модуля кількість навчальних годин/кількість кредитів ECTS	Кількість змістових модулів, їх номери	Кількість практичних занять	Конвертація у бали традиційних оцінок								Мінімальна кількість балів*
			Традиційні оцінки				Бали за виконання індивідуального завдання				
			5	4	3	2	5	4	3	2	
Модуль. Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами (5 курс) 150 / 5,0	2 (№1-2)	10	11	8,5	6,5	0	10	7	5	0	70

Під час оцінювання засвоєння кожної теми студенту виставляються оцінки за 4 -бальною (традиційною) шкалою та за 200-бальною шкалою з використанням прийнятих та затверджених критеріїв оцінювання для відповідної навчальної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені методичною розробкою для вивчення теми.

Студент повинен отримати оцінку з кожної теми. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали залежно від кількості тем.

Вага кожної теми у межах одного модуля в балах є однаковою. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності є стандартизованими і включають контроль теоретичної та практичної підготовки. Підсумковий бал за поточну діяльність визнається як арифметична сума балів за кожне заняття та за індивідуальну роботу. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну діяльність під час вивченні навчальної дисципліни, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «5», на кількість тем з додаванням балів за індивідуальне завдання здобувача, але не більше 200 балів.

Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну діяльність при вивченні модуля, вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «5», на кількість тем з додаванням максимальної кількості балів за індивідуальне завдання здобувача, але не більше 120 балів $120 = (10 \times 11) + 10$.

Мінімальна кількість балів, яку може набрати студент при вивченні модуля, вираховується шляхом укладання кількості балів, що відповідають оцінці «задовільно» на кожному занятті, з додаванням мінімальної кількості балів за індивідуальне завдання здобувача, але не менше 70 балів: $70 = (10 \times 6,5) + 5$.

Оцінювання самостійної роботи

Самостійна робота студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою (в модулі відсутня), оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті та під час підсумкового модульного контролю.

11. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

11.1 Нормативне забезпечення викладання дисципліни (нормативно-правові акти, стандарти тощо):

Стандарт вищої освіти України підготовки магістрів галузі знань 22 Охорона здоров'я, спеціальності 225 «Медична психологія».

Освітньо-професійна програма «Медична психологія» другого (магістерського) рівня вищої освіти Буковинського державного медичного університету.

11.2 Методичне забезпечення лекцій (*конспекти лекцій, презентації лекцій, наочні матеріали тощо*):

Конспекти лекцій
Презентації лекцій

11.3 Методичне забезпечення практичних занять (*методичні розробки методичні вказівки, ситуаційні задачі, тестові завдання тощо*):

Методичні рекомендації для проведення практичних занять (додаються).
Методичні вказівки для самостійної підготовки до практичних занять (додаються).
Набори тестів і ситуаційних завдань (додаються).
Сценарії кейсів віртуальних пацієнтів на електронних носіях (посилання додаються).

11.4 Методичне забезпечення самостійної роботи (*методичні вказівки, завдання для самостійної роботи тощо*):

Методичні вказівки для самостійної підготовки до практичних занять (додаються).
Завдання для самостійної роботи (додаються)
Сценарії кейсів для самостійного ознайомлення з віртуальними пацієнтами на електронних носіях (посилання додаються).

11.5 Методичне забезпечення проведення підсумкового контролю (*ситуаційні задачі, тестові завдання, практичні завдання тощо*):

Ситуаційні задачі (додаються)
Тестові завдання (додаються)
Практичні завдання (додаються)

11.6 Навчально-інформаційне та ілюстративне забезпечення (*стенди, сайт кафедри, електроні навчальні матеріали на Електронній освітній платформі БДМУ тощо*):

Стенди кафедри для 5 курсу
Сайти кафедр
Електронні навчальні ресурси: модулі на платформі <https://eosvita.bsmu.edu.ua/>

11.7 Навчально-технічне забезпечення (*мультимедійний проектор, ноутбук, мікроскопи, тренажери, симулятори, медичне обладнання тощо*):

Мультимедійний проектор
Ноутбук
Симуляційне обладнання (тренажери, муляжі)
Медикаменти (для презентації)
Спірометр, ЕКГ-апарат

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

12.1 Основна (базова):

1. Педіатрія: національний підручник: у 2 т. Том 1. 1040 с., Т.2. 1024с. За редакцією професора В.В. Бережного. 2013.

2. Тяжка О. В., Горовенко Н. Г., Крамарев С. О. та ін. Педіатрія : підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / за ред. О. В. Тяжкої. 5-те вид., випр. та допов. Вінниця : Нова Книга, 2018. 1150 с.
3. Неонатологія (частина 1) : навчальний посібник / за ред. проф. О. К. Колоскової ; Колоскова О. К., Безруков Л. О., Колюбакіна Л. В., Хільчевська В. С., Ортеменка Є. П., Богущька Н. К., Власова О. В., Крецу Н. М., Трекуш Є. З., Калущька Н. І. Чернівці : Медуніверситет, «Місто», 2019. 232 с. Неонатологія (частина 2) : навчальний посібник / за ред. проф. О. К. Колоскової ; Колоскова О. К., Безруков Л. О., Колюбакіна Л. В. та ін. Чернівці : Медуніверситет, «Місто», 2019. 120 с.

12.2 Допоміжна:

1. Kliegman R. M., St. Geme J. W. III, Blum N. J., Shah S. S., Tasker R. C., Wilson K. M., eds. Nelson Textbook of Pediatrics. 22nd ed. Philadelphia : Elsevier, 2024.
2. Борисенко Я. та ін. Посібник з невідкладної педіатрії у схемах і таблицях : друкований додаток до вимірювально-довідкового пристрою з невідкладної педіатрії «Педіатрична стрічка». Суми : Щербіна І. В., 2023. 87 с.
3. Деякі питання організації реабілітації у сфері охорони здоров'я : постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2022 № 1462. Чинна редакція.
4. Колоскова О. К., Безруков Л. О., Тарнавська С. І., Білоус Т. М., Шахова О. О., Білик Г. А., Гончарук Р. І. Актуальні питання пульмонології та алергології в педіатрії / за ред. проф. О. К. Колоскової. Чернівці : Медуніверситет, «Місто», 2019. 206 с.
5. Колоскова О. К., Безруков Л. О., Хільчевська В. С., Шевчук Н. М., Горенко Н. Б., Кордунян Н. В. Гастроентерологія дитячого віку: диференційний діагноз / за ред. проф. О. К. Колоскової. Чернівці : Медуніверситет, «Місто», 2019. 172 с.
6. Колоскова О. К., Білоус Т. М., Коротун О. П., Гнатюк М. Г., Кухта О. Я., Манойленко Г. І. Анемії в дитячому віці : навчальний посібник для студентів 5–6 курсів / за ред. проф. О. К. Колоскової. Чернівці : Медуніверситет, 2019. 122 с.
7. Крючко Т. О., Абатуров О. Є., Кушнерева Т. В. Педіатрія : підручник. 3-тє вид., переробл. і допов. Київ : Медицина, 2021. 224 с.
8. Максименко С. Д., ред. Медична психологія : підручник : у 2 т. Київ : Видавництво Людмила, 2023. Т. 1. 458 с.; Т. 2. 520 с.
9. Питання організації реабілітації у сфері охорони здоров'я : постанова Кабінету Міністрів України від 03.11.2021 № 1268. Чинна редакція.
10. Про затвердження Змін до Порядку надання паліативної допомоги : наказ МОЗ України від 27.12.2023 № 2216.
11. Про затвердження Змін до Порядку надання паліативної допомоги : наказ МОЗ України від 04.11.2024 № 1853.
12. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо проведення оцінки стану розвитку дитини раннього віку : наказ МОЗ України від 29.09.2025 № 1500.
13. Про затвердження Порядків та періодичності проведення профілактичних медичних оглядів певних категорій дітей : наказ МОЗ України від 03.12.2024 № 2003.
14. Про затвердження Порядку надання медичної допомоги з катamnестичного спостереження за новонародженими та дітьми віком до чотирьох років із групи ризику затримки розвитку та/або виникнення хронічних захворювань : наказ МОЗ України від 10.12.2025 № 1864.
15. Про затвердження Порядку надання первинної медичної допомоги : наказ МОЗ України від 19.03.2018 № 504. Чинна редакція.
16. Про затвердження Порядку організації надання реабілітаційної допомоги на реабілітаційних маршрутах : наказ МОЗ України від 16.11.2022 № 2083. Чинна редакція.
17. Про затвердження Тимчасових стандартів надання медичної допомоги підліткам та молоді : наказ МОЗ України від 02.06.2009 № 382.

18. Про організацію медичних оглядів дітей та інших осіб для зарахування їх до закладів освіти, дитячих закладів оздоровлення та відпочинку : наказ МОЗ України від 25.07.2023 № 1351.19.3.
19. Про організацію надання психосоціальної допомоги населенню : наказ МОЗ України від 13.12.2023 № 2118.
20. Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я : Закон України від 03.12.2020 № 1053-IX. Чинна редакція.
21. Про удосконалення організації надання паліативної допомоги в Україні : наказ МОЗ України від 04.06.2020 № 1308. Чинна редакція.
22. Профілактична педіатрія: навч. посіб. / за ред. проф. С. О. Мокія-Сербіної ; ДЗ "Дніпропетр. мед. акад. МОЗ України", Ф-т післядиплом. освіти, Каф. педіатрії, сімейн. медицини та клін. лаб. діагностики. - Кривий Ріг : Роман Козлов [вид.], 2026. – 292 с.
23. Романчук О. Неповносправна дитина в сім'ї та в суспільстві. Львів, 2008. 334 с.
24. Чернишова Л. І., Волоха А. П., Бондаренко А. В. та ін. Інфекційні хвороби у дітей : підручник для студентів вищих навчальних закладів IV рівня акредитації / за ред. Л. І. Чернишової. 3-тє, переробл. і допов. вид. 2021. 1072 с.

12.3 Інформаційні ресурси:

- ✓ Міністерство охорони здоров'я України. www.moz.gov.ua
- ✓ Центр громадського здоров'я МОЗ України. www.phc.org.ua
- ✓ Психічне здоров'я для України <https://www.mh4u.in.ua/>
- ✓ Society of Pediatric Psychology (Division 54, American Psychological Association). www.pedpsych.org
- ✓ American Academy of Pediatrics. www.aap.org
- ✓ AAP Toolkits. www.publications.aap.org/toolkits
- ✓ Canadian Paediatric Society. Clinical Tools and Resources. www.cps.ca/en/tools-outils
- ✓ European Paediatric Psychology Network. www.europedpsych.com
- ✓ Resilience.help. Платформа ресурсів із психосоціальної підтримки дітей. www.resilience.help
- ✓ PA-HUB. Педіатрія та алергологія. www.pa-hub.com.ua
- ✓ American Psychological Association. Children and adolescents. www.apa.org/topics/children